

Styrelsen för Högskolan i Gävle

Högskolestyrelsens fördelning av det fasta forskningsanslaget till de tre nämnderna, Lärarutbildningsnämnden (LUN), Nämnden för humaniora, vård och samhällsvetenskap (HVS) och Utbildningsnämnden för naturvetenskap och teknik (NT)

Av regeringens proposition (1999/2000:135) och på den baserade riksdagsbeslutet om förnyad lärarutbildning framgick att betydligt större resurser än vad som hittills varit fallet skulle avsättas för att stärka lärarutbildningens forskningsanknytning. Detta innebar att universitet och högskolor inom sig måste omfördela forskningsmedel till lärarutbildningens fördel. Enligt de uppgifter vi kunnat finna har detta skett i begränsad omfattning. Denna bild framträder även vid Högskolan i Gävle. Där har Lärarutbildningsnämndens (LUN:s) forskningsanslag som andel av Högskolans forskningsbudget inte ökat de senaste åren¹; en utveckling som kan sägas gå på tvärs såväl med riksdagsbeslutet som med Högskolans eget forskningsprogram.

Vi, de kommuner som är representerade i Pedagogiskt Utvecklingscentrum Gävleborg (PUX), är bekymrade över att inte Högskolestyrelsen, i vart fall hittills, varit beredd att ge lärarutbildning de forskningsresurser, som vi menar behövs för att utveckla och höja lärarutbildningens kvalitet och dess förutsättningar att kunna bidra till skolutveckling ute i regionens skolor. Utrymmet för utbildningsvetenskaplig forskning är således en central kvalitetsfråga för både lärarutbildningen och skolorna i regionen.

Via de olika samverkansorganen inom lärarutbildningen har kommunerna haft goda möjligheter att påverka utvecklingen av former och innehåll för forskningen inom lärarutbildningen och därtill kopplat i utvecklingsarbete. Den nivå som tilldelningen av forskningsmedel till LUN ligger på gör att de ambitioner som finns för den utbildningsvetenskapliga forskningen inom lärarutbildningen inte går att uppnå². Detta ger ett intryck av att Högskolan inte har för avsikt att inom detta centrala område, som forskningen utgör, leva upp till riksdagsbeslutet från 2001.

Kommunerna gör en betydande insats för lärarutbildningen i form av den verksamhetsförlagda utbildningen. Den ersättning som betalas ut från Högskolan till kommunerna för denna utbildningsdel motsvarar inte kostnaden för de prestationer och insatser, som kommunens lokala lärarutbildare utför. Kommunens satsning härvid är ett uttryck för hur viktig och angelägen lärarutbildningen är för den. Utan kommunernas aktiva engagemang för lärarutbild

¹Andel av forskningsbudgeten

2004 HVS 43 % NT 38 % LUN 19 %

2005 HVS 42 %, NT 37 %, LUN 21 %

2006 HVS 40 %, NT 40 %, LUN 20 %

2007 HVS 40 %, NT 40 %, LUN 20 %

² Bristen på resurser innebär att utvecklingen av de s.k. temagrupperna för forskning, utvecklingsarbete och studenternas examensarbeten, som påbörjades för ett par år sedan, inte kan ske i det tempo, som beslutats om i LUN. I nuläget tillåter ekonomin enbart planeringsbidrag och följaktligen finns inte resurser för forskningsuppbyggnad. Temagrupperna leds av seniora forskare och utgörs därutöver av lärarutbildare, doktorander och lärare från det kommunala skolväsendet.

ningen i allmänhet och den verksamhetsförlagda delen i synnerhet skulle inte Högskolan kunna erbjuda en attraktiv och ändamålsenlig lärarutbildning.

De omfattande resurser som kommunerna satsar på lärarutbildningen bidrar till en förväntan om att Högskolan i Gävle vidtar åtgärder för att stärka lärarutbildningens kvalitet. En sådan åtgärd är att tilldela lärarutbildningen en större andel av forskningsbudgeten än vad som hittills varit fallet så att forskningsanknytningen kan byggas ut.

Då de båda andra nämndernas forskningsbudget är i det närmaste 100 % högre än LUN:s ligger det nära till hands att tolka detta som att lärarutbildningens ställning i akademien är svag och inte har likvärdig status med de utbildningsprogram, som finns inom de båda andra nämndsområdena. I sammanhanget är det svårt att bortse från att forskningens betydelse och omfattning har en avgörande betydelse för hur en akademisk yrkesutbildning värderas. Kommunernas inställning är att lärarutbildningens ställning som akademisk yrkesutbildning skall vara stark med tanke på dess betydelse för samhällets fortbestånd och utveckling.

Avslutningsvis vill vi framhålla att kommunerna är villiga att ge den utbildningsvetenskapliga forskningen fortsatt stöd. Omfattningen av det är dock beroende av om Högskolan är beredd att tilldela lärarutbildningen en högre andel av det fasta forskningsanslaget. Hittills utgörs den kommunala satsningen på forskningen inom lärarutbildningen i form av kontanta medel av bidrag från Gävle kommun på 1 150 000 kr och från kommunerna i Gästrikland på 300 000 kr. En annan form av stöd till forskningsuppbyggnaden är de hittills drygt tiotalet kommunalt verksamma lärare, som fått möjlighet att bedriva studier på D-nivå i ämnesdidaktik. Dessa s.k. magistrander (25 % av heltid) finansieras av berörda kommuner.

Kommunerna i PUX önskar ett svar från Högskolestyrelsen hur den framgent ser på fördelningen av det fasta forskningsförslaget i allmänhet och på fördelningen till LUN i synnerhet.

För kommunerna i PUX

Margareta Högberg

Ordförande i PUX

Förvaltningschef Barn- och utbildningsförvaltningen i Söderhamns kommun